

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **M. K.**
X
zastoupen advokátem JUDr. Viktorem Štěpánem
Lidická 1023/63c, 602 00 Brno

žalovaná: **Česká správa sociálního zabezpečení**
Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 5. 2025, čj. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 14. 5. 2025, čj. X, *se ruší* a věc *se vrací* žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná *je povinna* zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 31 399 Kč do 30 (třiceti) dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho advokáta JUDr. Viktora Štěpána.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalovaná nevyhověla žádosti žalobce o změnu výše invalidního důchodu. Nejprve zjistila, že žalobce je stále invalidní v I. stupni. V námitkovém řízení dokonce s oporou v novém posudku dospěla k závěru, že žalobce není invalidní vůbec. Soud proto musel posoudit, zda její námitkové rozhodnutí obстоjí. Neobstálo. Pro neúplnost a nepřesvědčivost námitkového posudku mu totiž chyběla patřičná opora ve spise.

II. Rozhodnutí žalované a související skutkové okolnosti věci

2. Žalobce pobíral důchod pro I. stupeň invalidity. Na konci minulého roku požádal žalovanou o jeho zvýšení. Rozhodnutím ze dne 12. 2. 2025, č. j. X, však žalovaná jeho žádost zamítla („prvostupňové rozhodnutí“). Podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu („IPZS“) ze dne 30. 1. 2025 („první posudek“) byl totiž žalobce nadále invalidní v I. stupni. Míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 35 %. První posudek podřadil zdravotní stav žalobce pod kapitolu XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl E (dorzopatie a spondylopatie), položku 1c (středně těžké funkční postižení) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. U této položky je rozpětí míry poklesu pracovní schopnosti 30 až 40 %. První posudek míru poklesu pracovní schopnosti hodnotil při středním okraji pásma.
3. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí námitky. Žádal o přehodnocení zdravotního stavu. Měl totiž problémy s chůzí, sezením i cestováním v autě. Začal také mít problémy se zažíváním a křečemi i nečekanými atakami bolesti. K námitkám žalobce doložil nové lékařské zprávy.
4. V námitkovém řízení proběhlo nové posouzení zdravotního stavu. Lékař IPZS pro námitkové řízení vydal svůj posudek ke dni 7. 4. 2025 („druhý posudek“). Vydal ho v nepřítomnosti žalobce. Na rozdíl od prvního posudku dospěl k závěru, že žalobce vůbec není invalidní, protože míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila jen 30 %. Použil položku 1b (lehké funkční postižení) ve stejném oddíle a kapitole přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti u této položky činí 20 %. Druhý posudek přidal 10 % s ohledem na další postižení. K prvnímu posudku uvedl jen, že jeho hodnocení je nevalidní, neakceptovatelné a s ohledem na objektivně doložené skutečnosti neodůvodněně nadhodnocené. První posudek podle druhého posudku nesprávně aplikoval posudková kritéria v souladu s platnou legislativou. Nezhodnotil tedy zdravotní stav žalobce řádně. K žalobcem doloženým zprávám druhý posudek uvádí, že nepřináší nové posudkově významné skutečnosti.
5. Žalovaná na základě druhého posudku svým rozhodnutím ze dne 14. 5. 2025, čj. X („rozhodnutí žalované“), žalobcovy námitky zamítla a potvrdila prvostupňové rozhodnutí. Vysvětlila, že předmětem řízení je otázka nároku na zvýšení stupně invalidního důchodu. Proto žalovaná přes zjištění, že žalobce není invalidní, nemohla rozhodnout o odnětí invalidního důchodu. Nejistily se každopádně důvody pro zvýšení invalidního důchodu, jak se toho žalobce svojí žádostí domáhal.

III. Žaloba, vyjádření žalované a replika žalobce

6. **Žalobce** namítá, že rozhodnutí žalované porušuje zásadu zákonnosti i jeho právo na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 Listiny. Jeho zdravotní stav se nezlepšil, naopak se zhoršil. Druhý posudek je nepřesvědčivý, věcně nesprávný a odporující skutečnému zdravotnímu stavu. Opomenul závěry z lékařských zpráv, které žalobce doložil v řízení o námitkách. Posudek ignoruje komplexní charakter zdravotních potíží, včetně chronických bolestí krční páteře, stavu po operaci s implantací náhrady, spinální stenózy, opakovaných operací ramen, psychických poruch a dalších diagnóz. Tyto obtíže mají kumulativní vliv na pracovní schopnost, což posudek nezohlednil. Druhý posudek tedy nehodnotí zdravotní stav komplexně a nepřihlíží k souběhu více diagnóz. Zdravotní stav žalobce odpovídá minimálně invaliditě I. stupně.
7. Druhý posudek navíc nepřezkoumatelný a vnitřně rozporný. Lékař pouze uvedl, že původní hodnocení bylo „nevalidní“ a „nadhodnocené“, aniž by vysvětlil, proč nově hodnotí zdravotní postižení podle položky 1b (lehké postižení) místo 1c (středně těžké postižení).

Chybí konkrétní medicínské argumenty, analýza zdravotní dokumentace a zdůvodnění změny oproti předchozím posudkům, které stanovily 35% pokles pracovní schopnosti. Druhý posudek přitom přiznává existenci závažných diagnóz, jako je cervikální myelopatie, spinální stenóza, pooperační stavy a psychické poruchy, ale přesto stanoví pokles pracovní schopnosti pouze na 30 %. Tento závěr ignoruje vliv dalších zdravotních obtíží.

8. Postup žalované poté porušil zásadu legitimního očekávání a právní jistoty. Na základě dvou předchozích posudků žalobce očekával, že jeho zdravotní stav odpovídá minimálně invaliditě I. stupně. Bez relevantní změny zdravotního stavu došlo k překvalifikaci postižení na lehké a snížení míry poklesu pracovní schopnosti pod hranici invalidity. Bez odůvodnění. Druhý posudek nehodnotí funkční dopad zdravotních obtíží na pracovní schopnost a popírá zásadu materiální rovnosti.
9. Žalobce shrnuje, že rozhodnutí žalované je nezákonné pro nepřezkoumatelnost, nedostatečné hodnocení důkazů, vadný skutkový základ, nesprávné zhodnocení zdravotního stavu a ignorování nových závažných okolností. Postrádá logicky konzistentní odůvodnění.
10. **Žalovaná** ve vyjádření k žalobě zdůraznila, že ji při posuzování nároku na invalidní důchod zavazují závěry posudkových lékařů IPZS. První posudek byl nadhodnocený a nesprávný. Druhý posudek je naopak úplný, správný a přesvědčivý. Důvodem uznání invalidity nejsou subjektivní pocity žalobce ani jeho vlastní hodnocení zdravotního stavu, ale výhradně posudková rozvaha založená na objektivních výsledcích funkčních vyšetření. Jednou přiznaná invalidita nezaručuje její trvalé ponechání.
11. Pokud žalobce nebyl uznán invalidním ve II. ani III. stupni, pak žalovaná rozhodla zcela správně v souladu se závazným posudkovým závěrem. Jestliže zjištěný pokles pracovní schopnosti činí pouze 30 %, tak totiž nejsou splněny podmínky pro zvýšení invalidního důchodu. Žádost o zvýšení byla proto zamítnuta a následně i námitky, protože žalobce není invalidní ve vyšším stupni, jak požadoval. V dávkovém spise je i rozhodnutí ze dne 26. 5. 2025 o odnětí invalidního důchodu od 6. 6. 2025, které žalobce převzal, ale nepodal proti němu námitky. Toto rozhodnutí není předmětem řízení. Tím je pouze požadavek žalobce na přiznání invalidity II. nebo III. stupně.
12. Žalovaná každopádně navrhla vyhotovení posudku u příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí („posudková komise“).
13. **Žalobce v replice na vyjádření žalované** odmítl, že jeho námitky vycházejí ze subjektivních pocitů. Žaloba stojí na objektivně doložených skutečnostech z odborných lékařských zpráv. Druhý posudek potvrdil existenci závažných diagnóz, avšak bez přesvědčivého vysvětlení snížil míru poklesu pracovní schopnosti oproti předchozím posudkům, které vedly k přiznání invalidity.
14. K návrhu žalované na vypracování posudku posudkovou komisí žalobce uvedl, že s tímto postupem souhlasí. Posudek posudkové komise může být způsobilým podkladem pro objektivní posouzení jeho zdravotního stavu. Žalobce současně předložil další lékařské zprávy, které nebyly součástí původní žaloby. Tyto zprávy podle něj dokreslují aktuální zdravotní stav a mají zásadní význam pro rozhodnutí ve věci. Žalobce proto trvá na tom, že rozhodnutí žalované vychází z vadného posudku, který nelze považovat za úplný ani přesvědčivý.

IV. Zadání třetího posudku, jednání před soudem a provedení třetího posudku k důkazu

15. Soud s ohledem na povahu námitek žalobce a souhlasný postoj obou účastníků řízení požádal posudkovou komisi o vypracování posudku k žalobcově zdravotnímu stavu. Posudková komise ho připravila dne 23. 10. 2025 („třetí posudek“). Zaslala ho žalobci. Žalované ho zprostředkoval soud v souvislosti s předvoláním na jednání, které nařídil na 12. 11. 2025.
16. Při jednání soud k důkazu provedl třetí posudek. Plyne z něj, že se posudková komise skládala z předsedkyně MUDr. H. K. a neurologa MUDr. J. B. Žalobce se jednání posudkové komise zúčastnil i se svým advokátem. Posudková komise měla k dispozici spis soudu včetně rozhodnutí, žaloby a lékařských podkladů doložených žalobcem i spisy k prvostupňovému i námitkovému řízení.
17. Posudkové hodnocení posudkové komise lze shrnout tak, že šlo u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídající invaliditě I. stupně. Rozhodující příčinou byl vertebrogenní algický syndrom se středně těžkým funkčním postižením. Zejména jde o stav po operaci krční páteře s omezením dynamiky páteře a lehkou parézou kořene C8 vlevo. V oblasti bederní páteře byly přítomny bolesti a omezení hybnosti, avšak bez prokázaného kořenového postižení a paretických symptomů. Posudková komise nezjistila závažné trvalé projevy kořenového dráždění ani poruchy funkce svěračů.
18. Pokles pracovní schopnosti posudková komise hodnotila podle stejné položky jako první posudek a stanovila ho ve výši 40 %, což odpovídá invaliditě I. stupně. Horní hranice rozpětí zvolila s ohledem na omezení hybnosti pravého ramenního kloubu a profesní kvalifikaci žalobce. Pro další navýšení procentního hodnocení však neshledala objektivní podklad. Ostatní zdravotní obtíže, včetně úzkostně depresivní poruchy, posudkově zhodnotila jako lehké funkční postižení bez závažného dopadu na pracovní schopnost.
19. Posudková komise zdůraznila, že při posuzování zdravotního stavu nerozhoduje počet diagnóz, ale funkční dopad na pracovní schopnost. U žalobce se neprokázaly závažné parézy, svalové atrofie ani poruchy hybnosti končetin. Omezení hybnosti pravého ramena bylo lehké ve smyslu kapitoly XV, oddílu B, položky 3a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity s poklesem pracovní schopnosti 10 %. Psychické obtíže spadaly pod kapitolu V, položky 5a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity s poklesem 5–10 %. U hypertenze a zvýšeného BMI třetí posudek neshledal posudkovou významnost. Posudková komise uzavřela, že žalobce byl schopen vykonávat výdělečnou činnost s podstatně nižšími nároky na tělesné schopnosti a byl schopen rekvalifikace.
20. Posudková komise se vyjádřila i k novým nálezům doloženým po datu napadeného rozhodnutí. Uvedla, že se oslabení levé dolní končetiny a známky kořenového postižení v oblasti bederní páteře objektivizovaly až po pádu žalobce ve sprše dne 14. 8. 2025, tedy po vydání napadeného rozhodnutí. Tyto skutečnosti proto posudková komise nemohla zohlednit při hodnocení. Pokud by došlo ke zhoršení zdravotního stavu, je to nutné diagnosticky dořešit a případně posoudit v novém řízení. Posudkový závěr tedy potvrzuje invaliditu I. stupně a vylučuje invaliditu II. či III. stupně. Žádné další důkazní návrhy účastníci nevznesli, soud proto dokazování ukončil.
21. Před konečnými návrhy dal soud oběma účastníkům příležitost se vyjádřit k problému, který po provedeném dokazování vznikl a který soud postavil před jisté dilema. Bylo totiž jasné, že rozhodnutí žalované nemůže obstát po stránce svého skutkového základu. Po výrokové stránce však bylo správné, protože vedlo k zamítnutí námitek proti

prvostupňovému rozhodnutí o absenci důvodů pro zvýšení stupně invalidního důchodu, což po skutkové stránce třetí posudek potvrdil.

22. Strana žalobce trvala na zrušení rozhodnutí žalované, která by se podle ní měla řídit závěry posudkové komise ve třetím posudku. Podle zástupkyně žalované je ovšem předmětem řízení požadavek žalobce na zvýšení invalidního důchodu a žádný podkladový dokument nevedl ke stanovení vyššího stupně invalidity. Proto by soud měl žalobu zamítnout. Žalovaná sice po vydání svého žalobou napadeného rozhodnutí rozhodla o odnětí invalidního důchodu, ale žalobce se proti tomuto rozhodnutí nebránil námitkami. V případě zamítnutí žaloby by pak žalobce mohl jít na svoji příslušnou správu sociálního zabezpečení a podat tam další žádost, na jejímž základě by mu snad obnovili výplatu invalidního důchodu. Žalující strana dodala, že jí to přijde velmi složité, což zástupkyně žalované uznala. Strana žalobce dodala, že nepodal námitky proti odnětí invalidního důchodu, jelikož tehdy ještě nebyl právně zastoupený. Zástupkyně žalované ještě zmínila, že v případě zrušení rozhodnutí žalované by jí nebylo jasné, jak by žalovaná měla postupovat. Pokud by žalobce podal žádost o přiznání invalidního důchodu, tak by se teprve uvidělo, jak by postupovali. Sami se o tom přou.

V. Hodnocení věci soudem

23. Žaloba je důvodná.
24. Právní úpravu posuzování invalidity a podmínek trvání nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
25. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod – včetně rozhodnutí o změně výše invalidního důchodu – pak závisí především na *odborném lékařském posouzení*. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje posudková komise (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). *Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti*. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 soudního řádu správního). S ohledem na jeho mimořádný význam *bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb*, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat.
26. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Především s těmi, které posuzovaný namítá. Kromě toho musí posudková komise své posudkové závěry náležitě odůvodnit.
27. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod ve dvouinstančním řízení, podléhá zejména její rozhodnutí v námitkovém řízení podobným požadavkům na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43). Jsou-li v posudkových hodnoceních zdravotního stavu rozpory, může je soud při zjišťování skutkového stavu řešit i porovnáním tzv. srovnávacího

posudku posudkové komise (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013-22).

28. Soud v předmětné věci vyhodnotil zjištěný skutkový stav na základě třetího posudku. Má všechny formální náležitosti podle § 7 vyhlášky. Posudková komise zasedala v řádném složení za splnění procesních požadavků stanovených právní úpravou. Podle soudu nemá třetí posudek formální vady.
29. Ohledně úplnosti třetího posudku soud uvádí, že posudková komise vycházela ze všech lékařských zpráv, které měla ke dni vydání třetího posudku k dispozici, včetně těch doložených žalobcem. Hodnotila všechna relevantní zdravotní postižení žalobce.
30. Jde-li o přesvědčivost posudku, tak soud konstatuje, že posudková komise své závěry dostatečně vysvětluje a odůvodňuje. Přesvědčivost posudku zvyšuje i to, že se žalobce jednání osobně zúčastnil a posudková komise ho vyšetřila. Třetí posudek proto v očích krajského soudu plní kritérium přesvědčivosti. Soud ve výsledku nemá pochybnosti o tomto posouzení zdravotního stavu žalobce.
31. Krajský soud z toho důvodu vycházel ze třetího posudku jako ze stěžejního důkazu v otázce stupně invalidity žalobce. *Z provedeného dokazování vyplynulo, že pracovní schopnost žalobce ke dni vydání rozhodnutí žalované poklesla v míře, která odpovídá I. stupni invalidity.*
32. Soud nyní každopádně musí vysvětlit, proč se ve výše popsaném dilematu nakonec rozhodl zrušit rozhodnutí žalované. Tím prvním důvodem je, že zkratka žalobní námitky žalobce byly důvodné. Vše, co žalobce namítá vůči druhému posudku, se ukázalo být pravdivé. Žalobce přitom neměl za vzniklé situace jinou možnost, než brojit právě proti rozhodnutí žalované, které se opíralo o druhý posudek. To učinil, a jak potvrdil třetí posudek, činil tak důvodně.
33. Druhý posudek totiž není přezkoumatelný. Pokud totiž uvádí, že první posudek je nevalidní, neakceptovatelný a neodůvodněně nadhodnocený, resp. že nesprávně použil posudková kritéria, tak vůbec nevysvětluje, v čem přesně tyto vady spatřuje. Jen to vše poměrně silnými slovy konstatuje. Ale nedoplnil poukaz na konkrétní projevy tohoto nesprávného hodnocení v prvním posudku. Věcné odůvodnění vad prvního posudku reálně ve druhém posudku chybí. Popis zdravotního stavu žalobce se přitom v obou posudcích na první pohled tolik neliší. Druhý posudek jen poté bez provazby na skutková zjištění, ze kterých to dovozuje, uvádí, že jde o lehké funkční postižení podle položky 1b. Soud ale jednoduše nevidí ve druhém posudku odůvodnění, proč k takovému závěru posudkový lékař dospěl. A proč obdobná zjištění prvního a druhého posudku vedou k diametrálně odlišnému hodnocení. Vadnost druhého posudku pak stvrdil i třetí posudek.
34. Žalovaná se tedy neměla se druhým posudkem jako podkladem pro své rozhodnutí spokojit. Měla po posudkovém lékaři požadovat jeho doplnění o odůvodnění, v čem první posudek pochybil. A na základě čeho přesně dovozuje, že žalobcovo postižení je jen lehké. Pokud se ovšem žalovaná spokojila s druhým posudkem, pak její rozhodnutí nestojí na dostatečně zjištěném skutkovém základu a nemá proto oporu ve spise. To je procesní vada ve smyslu § 78 odst. 1 soudního řádu správního [pokud by ve věci neprobíhalo jednání, spadala by tato vada i pod § 76 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního].
35. Právě v případě takové vady i judikatura Nejvyššího správního soudu připouští, aby v případě že posudek posudkové komise pořízený v soudním řízení vyvrací závěr námitkového posudku, soud zrušil námitkové rozhodnutí, není-li námitkový posudek úplný

či přesvědčivý (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2020, čj. 6 Ads 256/2020-17, bod 11). To je přesně i případ druhého posudku v této věci. Podle soudu se přitom nelze nechat ukonejšit tím, že výrok rozhodnutí žalované byl správný. S jistou mírou zjednodušení lze totiž říci, že byl tím jediným, co bylo na rozhodnutí žalované správné. Za těchto okolností by podle soudu bylo nepřiměřeně formalistické, pokud by žalobě – jejichž žalobních bodů se soud ve smyslu výše citovaného rozsudku čj. 6 Ads 256/2020-17 držel – v projednávané věci nevyhověl. Soud navíc považuje za nutné vyslat žalované zprávu, že takto nemůže v námitkovém řízení do budoucna znovu postupovat a musí být vůči kvalitě posudku přísnější a kritičtější. Obzvláště v situaci, jaká vznikla v tomto případě, že druhý posudek dospěl k závěru o neinvaliditě žalobce, což nezávisle na předmětu řízení mělo potenciál do budoucna založit důvody pro odnětí invalidního důchodu.

36. V právním státě je extrémně důležité, aby v odůvodnění svého rozhodnutí veřejná moc člověku náležitě vysvětlila, proč rozhodla, jak rozhodla. Obzvláště je-li to v jeho neprospěch. Předpokladem takového odůvodnění je správně zjištěný skutkový stav. Chybí-li, pak odůvodnění rozhodnutí veřejné moci stojí „na hliněných nohou“. A porušuje ve výsledku ústavně zaručené právo každého z nás na řádné odůvodnění rozhodnutí orgánu veřejné moci plynoucí z čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, jehož se i žalobce domáhá. Toto právo představuje důležitou záruku pro to, aby rozhodování veřejné moci nebylo svévolné, neprůhledné a nekontrolovatelné (Husseini, F., Bartoň, M., Kokeš, M. a kol. *Listina základních práv a svobod. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2021, str. 1094-1095).
37. Z těchto důvodů a také s ohledem na skutečnost, že soud musel rozhodovat podle skutkového stavu ke dni rozhodnutí žalované (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního) – kvůli čemuž nemohl zohledňovat, že žalovaná následně s „inspirací“ ve druhém posudku odňala žalobci invalidní důchod a že žalobce proti tomuto rozhodnutí nepodal námitky – soud shledal za procesně nejsprávnější řešení zrušit rozhodnutí žalované pro vady řízení ve smyslu § 78 odst. 1 soudního řádu správního. Rozhodnutí totiž nemá náležitou oporu ve spise. A žalobní námitky proto byly důvodné.
38. Nad rámec právě uvedeného soud dodává, že nemůže přesně předjímat, jak bude nyní žalovaná procesně postupovat. Lze očekávat, jak soud při jednání žalobci doporučil, že žalobce podá novou žádost o přiznání invalidního důchodu, kterou bude moci opřít o třetí posudek. Ten bude pro žalovanou důležitý i v běžícím řízení o žádosti žalobce o změnu výše invalidního důchodu. To žalovaná může hypoteticky přerušit do doby rozhodnutí o zmíněné nové žádosti žalobce. V řízení o ní bude moci proběhnout nové posouzení žalobcova zdravotního stavu, které se mj. bude moci zaměřit i na následky žalobcova pádu ve sprše v srpnu letošního roku. V návaznosti na výsledek tohoto nového posudku i rozhodnutí o žádosti žalobce o přiznání invalidního důchodu (či případného námitkového posudku a rozhodnutí, dospěje-li dané řízení do této fáze) pak bude moci žalovaná odpovídajícím procesním způsobem dále postupovat a rozhodnout i v nynějším řízení o změně výše invalidního důchodu.

VI. Závěr a náklady řízení

39. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako důvodné. Rozhodnutí žalované nestojí na náležitě zjištěném skutkovém stavu, protože se opírá o druhý posudek, jenž není úplný a přesvědčivý. Proto soud rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

40. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšné žalované. Zástupce žalobce provedl ve věci celkově pět úkonů právní služby: 1) převzetí věci [§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu], 2) podání žaloby [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], 3) podání repliky k vyjádření žalované [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], 4) účast na jednání posudkové komise [§ 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu] a 5) účast na jednání před soudem [§ 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu]. Za každý tento úkon mu náleží 4 620 Kč a k tomu ještě 450 Kč coby náhrada hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). To dohromady činí 25 350 Kč.
41. Zástupce žalobce navíc doložil, že je plátcem DPH. Proto se odměna zvyšuje o 5 449 Kč, které odpovídají uvedené dani.
42. Celková výše odměny zástupce žalobce tedy činí 31 399 Kč. Soud tuto částku žalobci proto přiznal výrokem II. tohoto rozsudku. Žalovaná má povinnost již žalobci uhradit do 30 dnů k rukám jeho zástupce.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát.

Brno 12. listopadu 2025

Martin Kopa v. r.
samosoudce